

[Statsministeren.]

praktiserer en sommertidsordning. Også USA har besluttet at gennemføre sommertid for en længere periode.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Ophævelse af bødeforlægsgrænsen m. v.)*.

Forslaget tilsigter at udvide adgangen til at afgøre politisager uden retslig forfølgning.

Efter retsplejeloven kan politisager afgøres udenretsligt ved vedtagelse af bøde eller konfiskation, såfremt sigtede erkender sig skyldig i lovovertrædelsen og denne ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde på 600 kr.

Denne grænse foreslås nu ophævet, således at udenretslig bødevedtagelse og konfiskation kan ske i alle politisager, der skønnes at kunne afgøres med en bøde. Dette vil medføre en rationalisering af såvel politiets som domstolenes arbejde.

Det har været overvejet, om man i stedet for en ophævelse af beløbsgrænsen burde foreslå en forhøjelse af grænsen, f. eks. til 2.000 kr. Jeg finder det fuldt forsvarligt helt at ophæve grænsen, men vil være villig til at drøfte spørgsmålet nærmere under udvalgsbehandlingen.

Det overvejes for tiden i justitsministeriet at indføre en ordning, som gør det muligt for en polititjenestemand i forbindelse med en begået lovovertrædelse at forelægge den formodede lovovertræder en bøde på stedet. En sådan fremgangsmåde, der især vil være praktisk i visse klare tilfælde af overtrædelser af færdselslovgivningen, f. eks. hastighedsovertrædelser, er blandt andet kendt i Norge og Sverige. Forslag, der sigter til at tilvejebringe hjemmel til en sådan ordning, vil eventuelt kunne fremsættes som ændringsforslag.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Johan Philipsen):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte

forslag til lov om ændring af ferieloven. (Arbejdsmarkedets Feriefond m.v.).

Forslaget går ud på, at feriefonden ændres fra en under arbejdsministeren stående fond til en selvejende institution, Arbejdsmarkedets Feriefond.

Baggrunden for forslaget er en fælles henvendelse til arbejdsministeriet med dette sigte fra Landsorganisationen i Danmark, Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer og Foreningen af Arbejdsledere i Danmark.

De pågældende lønmodtagerorganisationer har herved gjort gældende, at feriefonden består af midler, der hidrører fra feriegodtgørelse, som er indtjent af lønmodtagere, men som ikke er kommet til udbetaling. Der er således ikke tale om statsmidler, og midlerne bør derfor administreres som en selvstændig fond uden at være underkastet de begrænsninger i rådigheden, som til enhver tid måtte være fastsat for statslige bevillinger på de årlige finanslove. Dette synspunkt kan regeringen tiltræde.

Efter forslaget er det hensigten, at fondens midler på samme måde som hidtil skal anvendes til ferieformål for lønmodtagere, herunder særlig gennem støtte til institutioner eller organisationer, der tilvejebringer feriemuligheder for lønmodtagere.

Feriefonden har gennem årene ydet støtte til opførelse og modernisering af feriebyer, specielt ved støtte til Dansk Folke-Ferie, men også til feriemæssige formål, der er iværksat af andre organisationer. Denne virksomhed vil altså blive fortsat, således at fondens midler stadig vil komme lønmodtagerne til gode, herunder særlig familier med børn.

I lovforslaget er det foreslået, at arbejdsministeren udpeger fondens bestyrelse, herunder dennes formand, og at den kapital, der tilgår fonden ved dennes oprettelse, skal forblive urørt, medmindre arbejdsministeren under særlige omstændigheder godkender, at der af denne kapital ydes støtte i form af lån. Det er endvidere foreslået, at arbejdsministeren fastsætter vedtægter for fonden.

På baggrund af ændringen i pensionsbeskatningsloven medtages samtidig i lovforslaget en bestemmelse om, at arbejdsgiveren fortsat skal yde feriegodtgørelse af lønmodtagerens eget pensionsbidrag til de i nævnte

[Arbejdsministeren.]

lovs afsnit I omhandlede pensionsordninger, herunder bidraget til ATP.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne dertil, vil jeg gerne anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Handelsministeren (Nyboe Andersen):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om priser og avancer.

Det prisstop, som tinget vedtog den 15. januar d. å., udløber som bekendt den 24. februar d. å. Fra mange sider er der lagt vægt på, at en ny prislov skal være færdigbehandlet her i tinget og træde i kraft som afløsning af det prisstop, der kun er gennemført som en ganske midlertidig og kortvarig foranstaltning. Regeringen deler denne opfattelse og håber, at forslaget er færdigbehandlet så betids, at dette kan lykkes.

Forslaget til en ny pris- og avancelov skal imidlertid i princippet afløse den gældende lov om priser og avancer, som delvis er sat ud af kraft i prisstopperioden. Fra alle sider er der utvivlsomt enighed om, at den gældende lov trænger til afløsning. Jeg skal ikke her forsøge nærmere at vurdere den virkning, som denne lov, der trådte i kraft i april 1971, har haft på prisudviklingen i den siden da forløbne tid. Meningerne herom er også nok delte. Imidlertid vil jeg dog pege på, at den omstændighed, at priserne i lovens gyldighedsperiode desværre har været ganske stærkt stigende, naturligvis ikke kan tages som udtryk for, at loven har været uden virkning. En prislov vil aldrig alene kunne sikre prisstabilitet; andre forhold i forbindelse med vore indre og ydre økonomiske vilkår vil i denne henseende være afgørende.

Imidlertid har næppe noget af de industrialiserede lande i de senere år ment at kunne undvære en prislov. Form og indhold kan veksle fra land til land, men med det fælles præg, at der som et supplement til den økonomiske politiks mere generelle virkemidler gives mulighed for fra myndighedernes side at gribe direkte ind i prisdannelsen. Behovet herfor er affødt af de inflationære tendenser, som de senere års stærke ekspansion har skabt med varierende styrke i stort set alle vestlige lande. Det var natur-

ligvis at ønske, at vi havde lært at styre vore økonomier på en sådan måde, at disse indgreb i den frie prisdannelse kunne undværes. Foreløbig synes det ikke at være tilfældet. Heller ikke i Danmark. Vi oplever i øjeblikket en periode med exceptionelt stærke prisstigninger. Årsagerne hertil ligger både i vore økonomiske relationer med omverdenen og i vore interne økonomiske forhold. Vi må nok desværre se i øjnene, at denne udvikling ikke er nået til vejs ende, og at vi også i 1974 vil komme til at opleve en yderligere kraftig stigning i vort pris- og omkostningsniveau. Ingen prislov kan hindre dette. Målet for en prislov kan ikke sættes højere, end at man herigennem kan bidrage til at undgå, at de prisstigninger, som kommer til os dels udefra, dels som et resultat af vore egne løn- og omkostningsstigninger, forstærkes i et accelererende tempo. Men en sådan forsinkende indvirkning på den almindelige tendens til stigende priser kan også have sin store betydning, og regeringen finder ikke, at det i henseende til prisudviklingen ude i verden eller til stabilisering af vor egen indre økonomi er kommet dertil, at det vil være forsvarligt at afvikle den særlige prislovgivning.

Men ingen prislov holder længe. Det er en erfaring, som er gjort gennem den sidste halve snes år både her i landet og i de fleste andre lande. De må som regel med forholdsvis korte mellemrum fornys, og der er som allerede nævnt næppe tvivl om, at udviklingen nu nødvendiggør en fornyelse af den pris- og avancelov, der blev gennemført i april 1971.

Behovet herfor skyldes allerede det forhold, at den gældende lovs kalkulationsregel indeholdt i § 5, som er lovens hovedbestemmelse, tager sit udgangspunkt i priserne den 28. februar 1971, og disse priser kan for så vidt føres tilbage til det prisstop, der blev gennemført i oktober 1970 med udgangspunkt i de gældende priser pr. 22. september 1970. Det er indlysende, at en lovbestemmelse af denne karakter må slide sig selv op i tidens løb, og der vil næppe fra nogen side være uenighed om, at man ikke i længden kan fastholde en kalkulationsregel, som bygger på dette udgangspunkt.

Selv om lovforslaget på mange punkter følger den gældende lov om priser og avancer, gælder dette dog ikke den centrale be-